

gjørelsen, hvad enten den lægges paa Indquarteringsfondens Renter eller paa dens Capital, dog directe eller indirecte falde Statskassen til Last, og det turde derfor, navnlig naar hensees til, at den heromhandlede Udgift ikke har en saadan Størrelse, at der af den Grund kunde være Anledning til at angribe Indquarteringsfondens Capitalformue, være rettest at lade de Beløb, hvorom her er Spørgsmaal, afholde af Statskassen. Af hvad ovenfor er forklaret om Indquarterings-Hjælpeffatten fremgaar det nu vistnok, at Kjøbstæderne kun kunne have retligt Krav paa en partiel Erstatning for de heromhandlede skyldige Qvarterpenge, men da det hele Forhold med Indquarteringsffatten nu forlængst er bortfaldet, og da det ikke kan negtes, at Billighedshensyn i hoi Grad tale for, at der for disse sene Efterkrav, hvis lange Henstaaen ikke kan lægges de vedkommende Kjøbstæder til Last, tilstaaes Communerne samme Godtgjørelse, som der efter de mugjældende Regler vilde tilkomme dem, nemlig fuld Godtgjørelse, kan Ministeriet ikke Andet end anbefale, at Sagen berigtiges paa denne Maade. Sluttelig bemærkes, at Krigsministeriet, som, naar de omhandlede Qvarterpenge ere bevilgede, er fundet at godtgjøre de Paagjældende den ved Allerhøieste Resolution af 3die Mai 1847 tilstaaede Qvarterpengeforhøielse, efter Indenrigsministeriets Opfordring har erklæret sig villigt til i Forbindelse dermed at overtage Udbetalingen af de eventuelt bevilgede Beløb med Undtagelse af det Lieutenant Schjøning vedkommende, hvilket i Henhold til Høiesteretsdommen alt er ham udbetalt af Helsingørs Commune.

ad 14. Det til ubestemte Udgifter i Finantsloven for 1865—66 bevilgede Beløb, 1,000 Rd., er allerede medgaaet, og af et Salair m. v. af 130 Rd., der tilkommer den конституerede Kammeradvocat, Justitsraad Bungen, for Udførelsen af en Stempelsag, have de 78 Rd. 26 $\frac{1}{2}$ maattet anvise paa forventet Tillægsbevilling. Af ubestemte Udgifter ville ogsaa være at udrede Diæter m. v. til Medlemmerne af den i Anledning af en paatænkt Revision af den om Fisseri i Vitnifjorden gjældende Lovgivning nedsatte Commission, hvilke Diæter m. v. udgjøre et Beløb af ca. 950 Rd. Da det ikke er usandsynligt, at endnu adskillige Beløb i Løbet af Finantsaaret ville være at afholde af Contoen „ubestemte Udgifter“, har man troet at burde opføre paa Tillægsbevilling et Beløb af 1,200 Rd.

ad § 5.

ad 1. Forhenværende Qvarantaineopsynsmand Svendsen, der blev affædiget af Qvarantainevæsenets Tjeneste med en aarlig Understøttelse af 50 Rd. i 7 Mar fra 1ste Mai 1858 at regne, har i en til Ministeriet indkommen Ansøgning anholdt om frendeles at maatte erholde en saadan Understøttelse. Da Ministeriet, som nærmere er udviklet i Anmærkningerne til Finantslovforflaget for 1866—67 ad § 9 I. C. 2, har troet, at der efter Omstændighederne kunde være Grund til at bevilge det Ansøgte, er den ommeldte Understøttelse for Tidsrummet fra 1ste Mai 1865 til 31te Marts 1866 her bragt i Forflag til Tillægsbevilling, idet man dog skal bemærke, at da Beløbet ved en Feiltagelse, hvorom de citerede Anmærkninger indeholde nærmere Oplysning, er bevilget ved Finantsloven for indeværende Finantsaar under den paa Conto I. C. 2. opførte Sum 3,475 Rd. 65 $\frac{1}{2}$, vil det kunne afholdes heraf og er derfor her opført indenfor Linien.

ad 2. Ved Bestemmelsen af Fradraget efter Loven af 19de Februar 1861 § 2 i Sagen til Embedet som Byfoged og Politimester m. m. i Odense blev iblandt Andet medregnet et Beløb af 28 Rd. som en Embedet af Communen tilkommende Godtgjørelse for Græsning til 1 Hest og 2 Høveder paa Byens Sorder. Da imidlertid Communen ikke kunde ansees pligtig at udrede Godtgjørelse for Græsning til en Hest, efterat Byfogdens Forpligtelse til at holde Hest forlængst er ophævet, vil den paagjældende Embedsmand af den anførte Godtgjørelse kun erholde 20 Rd.